

Mutace lidského v nelidské, hmota nabývající vědomí, citlivosti a nezávislosti v jednání, anebo vzpoura strojů proti člověku patří mezi významné pilíře naší imaginace. Je zajímavé, jak často nástup odlišné formy života doprovází vize katastrofy, ať již předcházející či následné, v nejlepším případě se týkající jednotlivce, v horším celého společenství a lidského pokolení vůbec. Filmové řady Terminátor či Matrix uváděly diváky do fiktivního světa, v němž hrozí vítězství strojů nad člověkem. S postupujícím zdokonalováním umělé inteligence se nám stále častěji zdá, že tato hrozba klepe na dveře reálného života. Symbolickými okamžiky se stalo vítězství počítače nad šachovým velmistrem (1997) a výhra intuitivní umělé inteligence nad šampiónem hry go (2016).

Také instalace Krištofa Kintera evokuje jakousi komorní katastrofu, která v důsledku umožnila zrod nových bytostí. Jejich antropomorfní podoba nás nesmí ošálit. Stále se jedná jen a jen o spletnice drátů, jimiž namísto rudé krve musí proudit elektřina. „Systém bez vědomí“. Opravdu? Pokud nemá vědomí, jakými principy se řídí? A je nám přátelsky nakloněn?

Před dvěma lety Kintera vytvořil objekt *Démon růstu* z barevných míčů konfigurovaných do monumentální struktury evokující nekontrolované bujení. Úchvatné monstrum, i když svým názvem odkazovalo ke zbožštění ustavičného růstu, který nás od chvíle, kdy vůči člověku zaujal nadřazené postavení, začíná pohlcovat. Apokalyptický horizont je vlastní rovněž sochařské instalaci ve Valašském Meziříčí. Přijatelná, atraktivní nebo dokonce úsměvná je vlastně jen díky tomu, že je pouhým uměleckým dílem.

Krištof Kintera (*1973) poslední dobou maluje čerty na zed' a pak sleduje, jak z ní sestupují a procházejí se mezi námi. Díky tomu se ale také stal patrně nejznámějším sochařem střední generace. Jeho výstava *Výsledky analýzy* (2012) v Městské knihovně Galerie hlavního města Prahy tuto skutečnost potvrdila. Následovně výstavy v basilejském Tinguely Museum (2014), Kunsthal Rotterdam (2015) a jinde po Evropě výmluvně doložily, jak moc máme společná témata nervozity a strachu z fantomů, které sami napomáháme vytvořit. Na příští rok Kintera připravuje velkou výstavu v pražské Galerii Rudolfinum.

Jiří Ptáček